

Begüm BU KİTAP, SENİN İÇİN HAZIRLANDI... CANIM BEGÜM,
SEN BU DÜNYADAKİ EN ÖZEL IŞIĞI TAŞIYORSUN. HAYAL
GÜCÜNLE, CESARETİNLE VE GÜLÜŞÜNLE HERKESİN
KALBİNE DOKUNUYORSUN. TIPKI BU HİKÂYEDEKİ GİBİ, SEN
DE İÇİNDE BÜYÜK BİR KAHRAMAN TAŞIYORSUN. UNUTMA,
NE OLURSA OLSUN HAYALLERİNİN PEŞİNDEN GİT VE ASLA
VAZGEÇME. ÇÜNKÜ SEN YAPABİLİRSİN. SENİ ÇOK AMA ÇOK
SEVİYORUM. — BABAN EVRİM

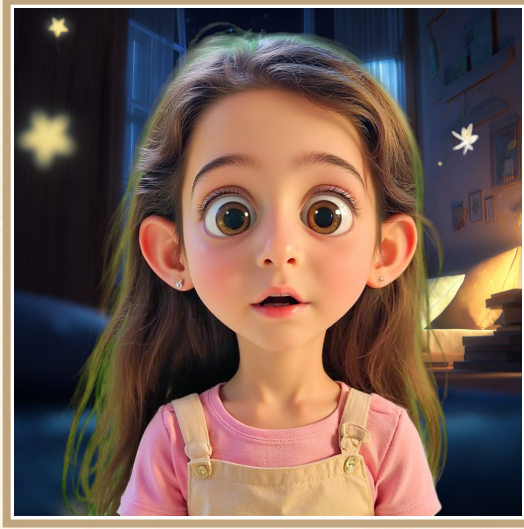

Begüm, odasında masasının başında oturmuş matematik ödevini yapıyordu. Renkli kalemleri ve kitapları masanın üzerinde düzenliydi. Ama bugün içinde garip bir his vardı. Sanki uzaklarda bir yerde, birisi ona sesleniyordu. "**Acaba neden bu kadar huzursuzum?**" diye düşündü. Pencereden dışarı baktı. Gökyüzündeki yıldızlar her zamankinden daha parlak görünüyordu.

O gece Begüm, sessiz bir odada etrafına bakınırken hava aniden mor ve mavi ışıklarla parladı. Tam o anda yüzünün yanında minik, ışıldayan bir peri belirdi. Kanatlarından altın renkli parıltılar saçılıyordu. “Merhaba Begüm,” dedi peri yumuşak bir sesle. “Ben Yıldız Perisi. Dünyamız büyük bir tehlike altında. Dev bir asteroid bize doğru geliyor... ve senin yardımına ihtiyacımız var.”

Begüm heyecanla yatağından fırladı. "Yıldızlar Gezegeni mi? Gerçekten uzay gemisi mi?" "Evet! Orada sana yardım edecek dostların var. Acele etmelisin!" dedi peri ve bir anda kayboldu.

Begüm hemen pijamalarının üzerine ceketini giydi ve sessizce arka bahçeye çıktı. İnanamadı! Bahçenin ortasında mor ve mavi ışıklar saçan küçük bir uzay gemisi duruyordu. **"Vay bu gerçekten harika!"** dedi Begüm sessizce. Uzay gemisinin kapısı açıldı. İçerisi renkli düğmeler ve ekranlarla doluydu. Begüm derin bir nefes aldı. **"Ben bunu yapabilirim!"** dedi kendine güven vererek.

Begüm kontrol koltuğuna oturdu. Önündeki parlak düğmeler ve ekranlar onu büyüledi. Aniden bir ses duyuldu: "**Merhaba Begüm! Ben uzay gemisinin bilgisayarıyım. Seni Yıldızlar Gezegenine götüreceğim. Hazır mısın?**" "**Evet, Hazırım!**" dedi Begüm cesurca. Uzay gemisi hafifçe titredi ve yavaşça havalandı. Pencereden evini, mahallesini ve sonra tüm şehri gördü. Her şey o kadar küçük görünüyordu ki!

"Birazdan Yıldızlar Gezegenine varacağız" dedi bilgisayar.
"Begüm, orada seni bekleyen arkadaşların var. Onlar çok iyi kalpli uzaylılar. Sana yardım edecekler." Begüm hem heyecanlı hem de biraz korkmuştu. "Ya acaba başaramazsam?" diye düşündü. Sonra Yıldız Perisinin sözlerini hatırladı ve kendine güvendi.

Uzay gemisi yumuşak bir iniş yaptı. Begüm dışarı çıktığında nefesi kesildi. Yıldızlar Gezegeni muhteşemdi! Gökyüzü mor, pembe ve turkuaz renklerdeydi. Her yerde parlayan çiçekler ve ışıldayan ağaçlar vardı. "**Burası dünyadan çok farklı!**" dedi Begüm hayretle. Uzakta kristal gibi parlayan binalar görünüyordu. Aniden arkasından tatlı sesler duydu.

"Merhaba! Ben Begüm" dedi nefes nefese. "Yıldız Perisi beni gönderdi. Dünyamız büyük tehlikede! Dev bir asteroid geliyor ve yardımınıza ihtiyacımız var!" Uzaylılar birbirlerine baktılar. Yeşil gözlü, sevimli uzaylılar hiç de korkutucu değillerdi! Gülümsüyorlardı ve çok dostça görünüyorlardı. "Yıldız Perisi mi seni gönderdi?" dedi uzaylılardan biri şaşkınlıkla.

Zigo ciddi bir ifadeyle konuştu: "Önce asteroidi görmemiz lazım. Uzay gemilerimizle birlikte gidip ne kadar büyük olduğunu anlayalım." "Sonra nasıl durduracağımızı planlayacağız" dedi Rix. "Bizimle gelecek misin Begüm? Senin cesaretin bize güç verecek" dedi Mavi. Begüm kararlı bir şekilde başını salladı. "Tabii ki! Hadi gidelim ve dünyayı kurtaralım!"

Uzaylı dostları küçük UFolarına bindiler. Begüm da Zigo ile aynı gemiye bindi. Uzayın derinliklerine doğru hızla ilerlediler. Uzun bir yolculuktan sonra Zigo bağırdı: "İşte orada! Asteroidi görüyorum!" Begüm pencereden baktığında nefesi kesildi. Kocaman, ateş saçan bir kaya kütlesi dünyaya doğru hızla ilerliyordu! "Bu çok çok büyük bir asteroid!" dedi Begüm sessizce.

Zigo arkadaşlarına “Hemen şimdi saldırın!” dedi, tüm UFO’lar parlak enerji ışınları fırlattı, uzay bir anda aydınlandı, gerilim artarken Begüm heyecanla olan biteni izliyordu ve ışınlar asteroide çarpıp büyük bir patlamayla onu binlerce parçaya ayırarak uzayın karanlığında yok etti.

“Başardık, başardık!” diye sevinçle bağırdı uzaylılar, Yıldızlar Gezenine döndüğünde her yer mutlulukla doldu, uzaylılar dans edip şarkılar söylerken Begüm neşeyle gülümsüyordu ve Rix “Teşekkür ederiz Begüm, sen gerçek bir kahramansın, dünyayı kurtardın” dedi, ardından gelen cevap herkesi duygulandırdı: “Bunu hep birlikte başardık, sizler olmadan bu mümkün olmazdı.”

Begüm uzay gemisine bindi ve el sallayarak veda etti. Uzun yolculuktan sonra evinin bahçesine indi. Güneş yeni doğuyordu. Sessizce odasına girdi ve yatağına uzandı. "Acaba bu bir rüya mıydı?" diye düşündü. Ama kalbinin derinliklerinde bunun gerçek olduğunu biliyordu.

Ertesi gün okulda, Begüm heyecanla arkadaşlarına macerasını anlattı. "Dün gece uzaya gittim! Uzaylı dostlarımla dünyayı kurtardık!" Ama arkadaşları güldü. "Hahaha! Çok fazla çizgi film izliyorsun Begüm!" dedi Mert yavaşça. "Uzaylılar mı? Uzay gemisi mi? Bunlar sadece masallarda olur!" diye güldü Elif. Begüm çok üzüldü. Kimse inanmamıştı.

Begüm üzgün bir şekilde eve geldi. Odasına girdiğinde masasının üzerinde bir zarf gördü. Üzerinde kendi adı yazılıydı! "**Bu da ne?**" diye merakla zarfı aldı. Kalbi heyecanla çarpıyordu. Acaba kimden gelmişti?

Begüm zarfı açtı ve mektubu okumaya başladı: "Sevgili Begüm, Dün gece gösterdiğin cesaret ve kahramanlık için sana teşekkür ederiz. Dünyamızı kurtardın! Seni Ulusal Uzay Merkezine davet ediyoruz. Sana özel bir ödül vermek istiyoruz. Saygılarımızla, NASA Uzay Merkezi Müdürü." Begüm sevinçten havalara uçtu! "Demek ki gerçekmiş! NASA beni davet ediyor!"

Birkaç gün sonra Begüm ailesiyle birlikte NASA Uzay Merkezine gitti. Dev binalar ve uzay roketleri büyüleyiciydi. "Hoş geldin Begüm!" dedi güler yüzlü bir bilim insanı. "Senin hakkında her şeyi biliyoruz. Çok cesur birisin!"

Büyük bir törende Begüm için altın bir madalya verildi. Üzerinde "Dünya Kahramanı" yazıyordu. "Begüm, sen harika bir iş başardın. Büyüyünce bizimle çalışmak ister misin?" dedi NASA müdürü. "Evet! Astronot olmak istiyorum!" dedi Begüm gözleri parlayarak. Herkes alkışladı.

O akşam Mert ve Elif evlerinde televizyon izliyorlardı. Aniden haberlerde Begüm görüldü! "**Bakın! Bu Begüm!**" diye bağırdı Mert. Spiker konuşuyordu: "**Begüm, dünyayı asteroidden kurtardığı için NASA tarafından ödüllendirildi...**" "**Demek doğru söylüyormuş!**" dedi Elif yumuşak bir sesle şaşkınlıkla. İkisi de inanmadıkları için çok üzüldüler.

Ertesi gün okulda birkaç arkadaş yaklaştı, “Çok özür dileriz Begüm, sana inanmadık ama sen hep doğruyu söylüyordun” dedi Mert üzgün bir sesle, ardından Elif “Bizi affeder misin, maceranı baştan sona anlatır mısın?” diye sordu ve Begüm gülümsedi: “Tabii ki affediyorum, hadi size her şeyi anlatayım.”

Begüm o gün çok önemli bir şey öğrenmişti. Hayallerinin peşinden gitmenin ne kadar güzel olduğunu, cesur olmanın her şeyi değiştirebileceğini anlamıştı. Sevgili Begüm, Sen gerçekten çok cesur birisin! Hayallerinin peşinden gitmeye devam et. Ne kadar imkansız görünürse görünsün, çalışırsan ve inanırsan başaramayacağın hiçbir şey yok! Sen gerçek bir kahraman oldun ve daha nice maceraların seni bekliyor!

